

HELENA P. BLAVATSKY - DRAGULJI Z VZHODA

DRAGULJI Z VZHODA

HELENA PETROVNA BLAVATSKY

teozofija v sloveniji

Helena Petrovna Blavatsky
DRAGULJI Z VZHODA

Naslov izvirnika: Gems from the east

Izvirnik izdal: The Theosophical Publishing Society, 1890

Prva elektronska izdaja

Prevod, prelom in izdal: Anton Rozman

Slika na naslovnici: Helena Petrovna Blavatsky

Leto izdaje: Ljubljana, 2022

Publikacija je brezplačna

Avtorske pravice: © Teozofija v Sloveniji 2022

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v
Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID: 102218755

ISBN: 978-961-6561-46-4 (PDF)

DRAGULJI Z VZHODA

HELENA PETROVNA BLAVATSKY

teozofija v sloveniji

Predgovor

O teh "Draguljih z vzhoda" je potrebno podati nekaj besed. V času, ko so zahodni umi zasedeni s študijem orientalske književnosti, ker jih morda privlači njeno bogastvo izražanja in čudovite podobe, a nič manj široka, vendar globoka filozofija življenja ter blagi altruistični nauki, ki jih vsebuje, se zdi umestno, da se javnosti predstavi uporabno in privlačno drobno knjižico kot je ta.

Nauki in aforizmi, ki jih je sestavila "HPB", so deloma izločeni predvsem iz orientalskih spisov, ki vključujejo nauke, ki zdaj privlačijo toliko pozornosti na zahodu in za širjenje katerih je v glavnem odgovorno Teozofsko društvo. Vsebuje nauk ali aksiom za vsak dan v letu; predgovori k vsakemu mesecu so teozofske narave, izbrani iz virov, ki niso vedno orientalski; celota pa je okrašena z risbami izpod peresa teozofinje, gospe F. W.

Kolikor je bilo mogoče smo si prizadevali, da bi bila knjižica privlačna, priročna in uporabna za vse. Upamo, da bodo naša prizadevanja naletela na odobravanje vseh ljubiteljev dobrega in lepega ter da ne bodo brez učinka za stvar RESNICE.

W. R. O.

"NI RELIGIJE VIŠJE OD RESNICE."

JANUAR

UTTISHAT! Dvigni se! Zbudi se!
Išči velike Učitelje in jim prisluhni!
Pot je ozka kot rezilo noža! Težko prehodna!
Toda tisti, ki je enkrat zaznal NJEGA, ki JE;
brez imena, Nevidni, Neotipljivi,
Breztelesni, Ne-manjšajoči se, Ne-razširjajoči se,
za čute neobjavljene, brez konca,
brez začetka, Brezčasni, Višji kot višava,
Globlji kot globina! Glej! Tisti je rešen!
Smrt nima moči nad njim!

SKRIVNOST SMRTI
(iz *Katha Upanishad*).

- 1** Prva dolžnost, ki jo uči Teozofija, je ta, da mora človek nepopustljivo opraviti vsako dolžnost.
- 2** Srce, ki sledi potepinskim čutom, zapeljuje svojo presojo, tako kot veter čoln na vodi.
- 3** Blaženost doseže tisti, ki se znebi vseh želja ter osvobodi vseh vezi in sebičnosti.
- 4** Vsak človek se rodi s sekiro v ustih, s katero se poreže norec, ko govori grde besede.

5 Življenje smrtnikov je podobno lončarjevim zemeljskim posodam, ki se na koncu razbijejo.

6 Modri ljudje so prinašalci luči.

7 Pravično življenje, religiozno življenje, to je najlepši dragulj.

8 Ko človek okusi sladkost utvare in miru, se osvobodi strahu in greha ter uživa sladkobo Dhamme (zakona).

9 Lažno prijateljstvo je kot parazitska rastlina; uničuje drevo, ki ga objema.

10 S svojo roko odreži ljubezen do jaz-a, kakor cvet jesenskega lotosa! Neguj pot miru.

11 Človek, ki ni poskrbel za lastno disciplino ter tega zaklada ni pridobil že v mladosti, umre kot čaplja na jezeru brez rib.

12 Modrec prebiva v svoji vasi kot čebela, ki zbira nektar, ne da bi poškodovala cveta, njegovo barvo ali vonj.

13 Tako kot ne more dež prodreti skozi dobro zatesnjeno hišo, tako ne more strast prodreti skozi dobro razmišljujoči um.

14 Tisti, ki ima preveč prijateljev, ima toliko preveč kandidatov za sovražnike.

15 Moder je le tisti človek, ki obvladuje samega sebe.

16 Išči zavetje v svoji duši; tam naj bodo tvoja Nebesa!

17 Vse naše dostojanstvo predstavlja mišljenje, zato se potrudimo, da bi razmišljali dobro; to je namreč podlaga moralnosti.

18 Dobrikanje je lažni novec, ki kroži le zaradi naše nečimrnosti.

19 Ozkost uma povzroča svojeglavost; zato le težka verjamemo tistemu, kar je onstran tega, kar vidimo.

20 Duša zori v solzah.

21 To je resnica, poje pesnik - da je krona vseh žalosti spominjanje na srečnejše stvari.

22 Mošus je mošus zaradi svojega vonja in ne zato, ker ga dišava imenuje lekarnar.

23 Ni vsak, ki je hitro pripravljen na razpravo, enako hiter pri izvrševanju dela.

24 Ne vsebuje vsaka ljubka oblika tudi ljubko naravo.

25 Če bi vsak kremen postal dragocen rubin, potem bi bila vrednost kremenca in rubina enaka.

26 Vsak človek meni, da je njegova modrost brez napak, in vsaka mati, da je njen otrok lep.

27 Četudi bi modrost nenadoma izginila iz veselja, se še vedno ne bi nihče imel za norca.

28 Prazen želodec je vedno mogoče napolniti, praznega uma pa nikoli; niti z vsemi bogastvi tega sveta.

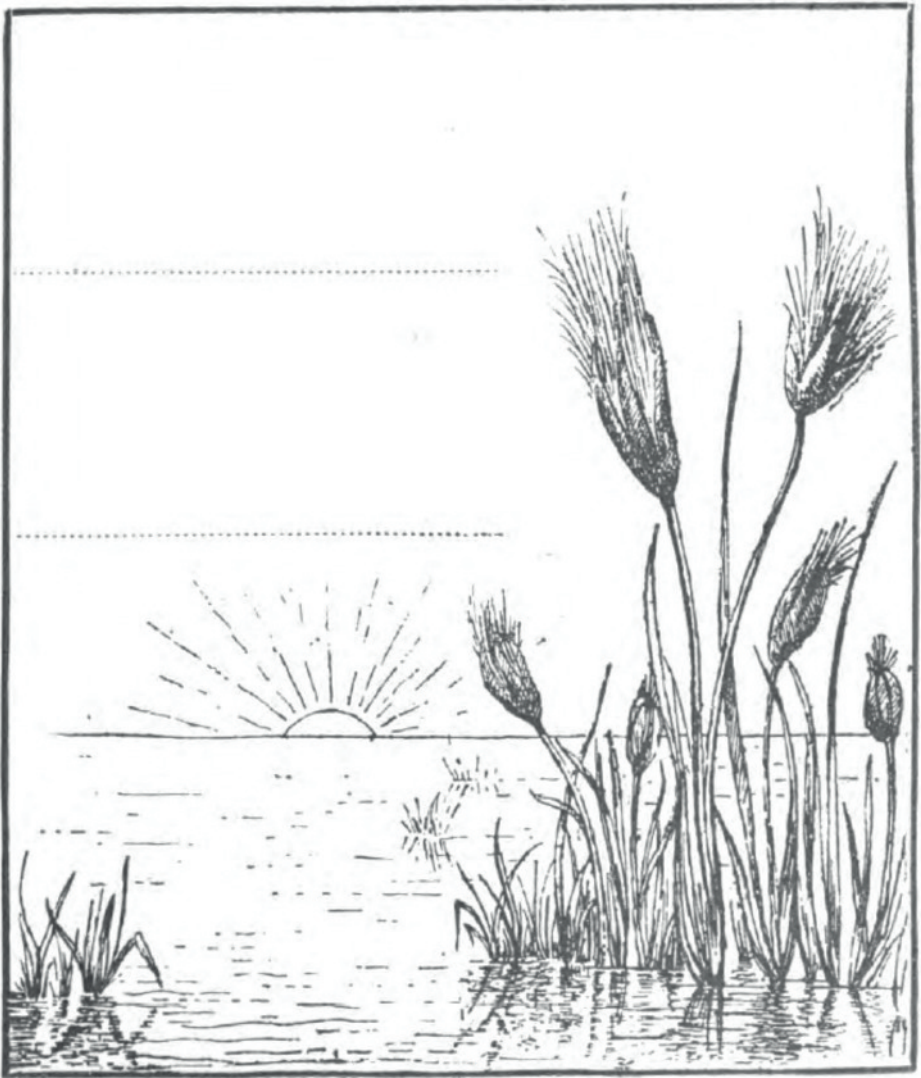

29 Tisti, ki zanemarja svojo dolžnost do vesti, bo pozabil tudi na plačilo svojega dolga sosedu.

30 Vinar na vinar zrasede v velik kup; kup v kašči je sestavljen iz drobnih zrn.

31 Tisti, ki za časa tvojega življenja, ni okusil tvojega kruha, ne bo po tvoji smrti omenjal tvojega imena.

FEBRUAR

Pazite, mi ne vemo še nič;
le zaupam lahko, da bo dobro
na koncu - oddaljenem - zajelo vse,
in se zima vsaka spremenila v pomlad.
Zato letijo moje sanje: le kdo sem jaz?
Otrok, ki kliče v noči;
otrok, ki kliče po svetlobi;
le klic brez drugih besed.

TENNYSON
(*In Memoriam*)

1 Dve stvari nista mogoči v tem svetu
Maye: uživati bolj kot to dopušča Karma;
umreti preden je odbila človekova ura.

2 Študent brez nagnjenja do dela je kot
hrček na kolesu; ne napreduje.

3 Popotnik, ki ne zna opazovati, je kot
ptica brez kril.

4 Učen človek brez učencev je kot drevo, ki
ne prinaša sadov; predani človek brez
dobrih del je kot bivališče brez vrat.

- 5 Če nas prehiti Usoda, postane oko Modrosti slepo.
-
- 6 Naj bodo tvoje oči odprte, sicer ti jih bo odprla Usoda.
-
- 7 Tistemu, ki poljublja roko, ki je ne more odsekati, bo v naslednjem ponovnem rojstvu odsekala glavo roka, ki jo sedaj poljublja.
-
- 8 Tisti, ki skrbi za svoj posel, ki ljubi svoje tovariše, ki opravlja svojo dolžnost, ne bo nikoli reven.

- 9** Tvoje dolgove ne bo poplačalo tisoče obžalovanj.
-
- 10** Odpadlo cvetje se ne vrne na steblo, ne preminuli prijatelji v svoje domove.
-
- 11** Čutiti človekovo nevednost pomeni biti moder; čutiti gotovost o modrosti nekega človeka je norost.
-
- 12** En dokaz je boljši kot deset argumentov.

13 Jutranji dež prinaša popoldansko sonce.
Tisti, ki danes joče, se bo jutri morda
smejati.

14 Napovedovalec zla nikoli ne pozna svoje
lastne usode.

15 Tako kot olje, tudi resnica pogosto plava
na površju laži. Resnica se pogosto
nahaja kot čista voda pod navidezno
hinavščino.

16 Pogosto je podarjen kis revnemu slajši
kot kupljen med.

17 Vsako drevo ima svojo senco, vsaka žalost svoje veselje.

18 Polja uničuje plevel, človeštvo strast. Blažen je tisti, ki je potrpežljiv in brez strasti.

19 Kreposten človek, ki je v tem življenju srečen, je prepričan, da bo v naslednjem še srečnejši.

20 Kar bi morali narediti, zanemarjamo; počnemo, kar ne bi smeli početi. Grehi neposlušnega stalno naraščajo.

21 Brez Karme ne bi noben ribič ujel ribe; brez Karme ne bi nobena riba umrla na suhem ali v vreli vodi.

22 Naj vsak človek najprej sam postane to, kar uči druge.

23 Tisti, ki je obvladal sebe, lahko upa, da bo obvladal druge. Najtežje je izpopolniti svoj lastni jaz.

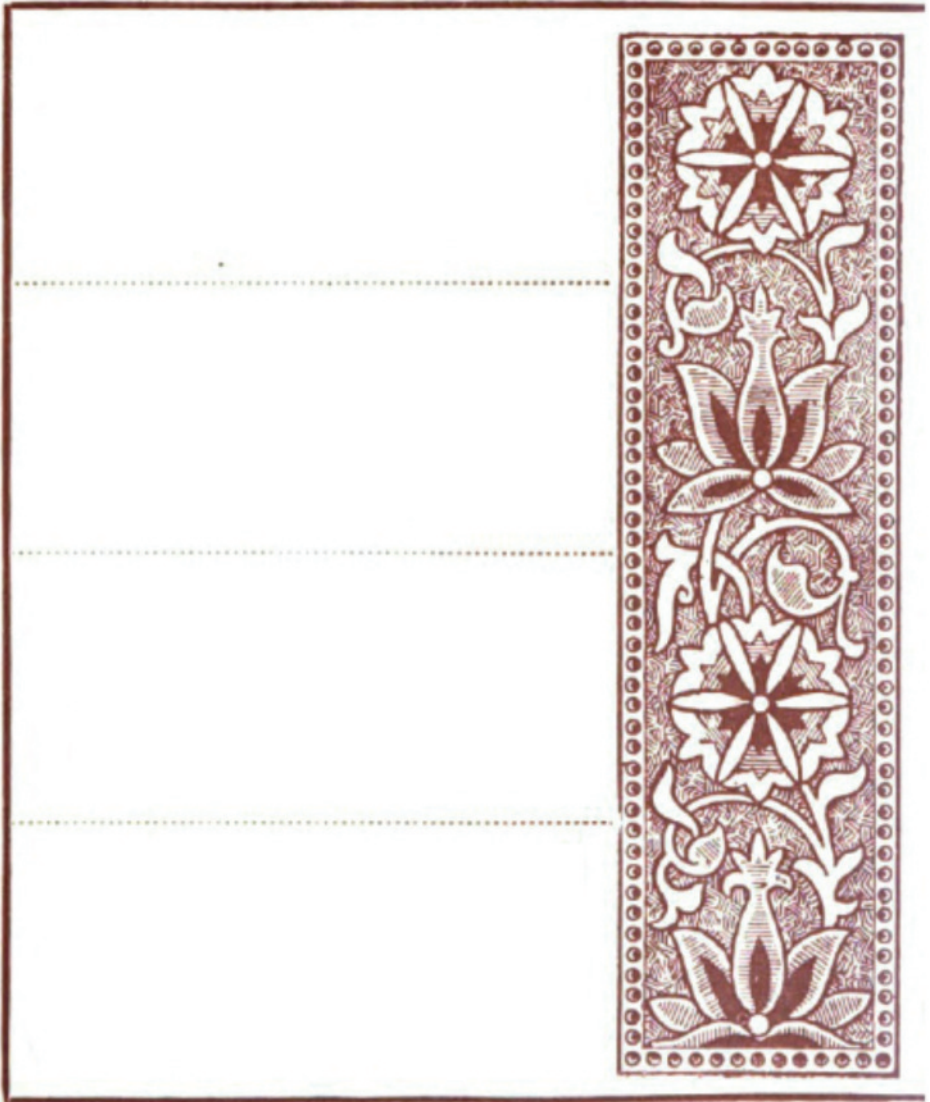
24 Sovraštvo se nikoli ne pogasi s sovraštvom; sovraštvo preneha z izražanjem ljubezni; to je staro pravilo.

- 25** Pot kreposti je sestavljena iz odpovedovanja sedmim grehom.
- 26** Najboljša posest človeka iz gline je zdravje; najvišja krepost človeka duha je resnicoljubnost.
- 27** Človek gre naprej, Karma pa mu sledi kot njegova senca.
- 28** Vsakodnevno praktično modrost predstavljajo štiri stvari: poznavanje korena Resnice, razvejanosti Resnice, meje Resnice in nasprotja Resnici.

MAREC

Ne govori “Jaz sem”, “Jaz sem bil” ali “Jaz bom”.

Ne misli, da prehajaš iz hiše v hišo iz mesa,
kot popotniki, ki se spominjajo in pozabljajo,
slabo ali dobro nastanjeni. Sveže

stvari vnesi v vesolje, ki zbira,
kar je najpomembnejše v življenjih. Svoje
bivališče gradi kot sviloprejka svilnati kokon,
v katerem prebiva.

Luč Azije

- 1** Štiri stvari naraščajo z rabo: zdravje, bogastvo, vztrajnost in zaupljivost.
- 2** Da bi užival dan obilnosti, moraš biti potrpežljiv na dan pomanjkanja.
- 3** Izloči pohlep iz svojega srca, tako boš zrahljal verigo okoli svojega vratu.
- 4** Človek naj preseže jezo z ljubeznijo, zlo z dobrim, lakomnost z osvobojenostjo, laž z resnico.

- 5 Ne govori ostro z nikomer, ker ti bodo nagovorjeni odgovorili na enak način.
- 6 To življenje je svet dela in pravičnega povračila; življenje, ki sledi, je svet velike nagrade.
- 7 Opravičilo je boljše kot pričkanje; odlog je boljši kot hitenje; nepripravljenost na prepir je boljša kot vneto iskanje priložnosti zanj.
- 8 Posekaj celoten gozd poželenja, ne zgolj drevesa. Svoboden boš, ko boš posekal vsa drevesa in vse grmovje.

- 9** Lakomni ne gredo v svet bogov (Dev), kajti neumni ne nadzirajo nobene dobrodelnosti.
- 10** Tisti, ki obvladuje naraščajočo jezo kot pozibavajočo se kočijo, se resnično imenuje voznik; drugi ljudje zgolj držijo uzde.
- 11** Neumnega, ki je jezen in ki misli, da bo nadvladal z uporabo zmerjanja, vedno premaga tisti, katerega besedo so potrpežljive.
- 12** Najboljše zdravilo je smrt; najslabša bolezen je jalovo pričakovanje.

13 Sproščena nprav je dober svetoalec in prijazen govor je odličn voditelj.

14 Dobra beseda ob pravem času je boljša kot sladka pita po obroku.

15 Neumen ponos je neozdravljiva bolezen; slaba žena je kronična bolezen; in jezno razpoloženje je stalno breme.

16 Resnica je svetlejša od sonca; resnica je sončni dan razuma in laž temna noč uma.

17 Vse ima svoj konec in bo prešlo. Le resnica je nesmrtna in živi večno.

18 Luč vsega človeštva je sonce; luč duše - večna resnica.

19 Pot do greha je široka avtocesta; pot iz njega je strma in groba steza.

20 Napako drugih hitro zaznamo, svojo pa zelo težko.

21 Dobri ljudje se svetijo od daleč kot zasnežene gore; slabih ljudi ni mogoče videti, kot ne puščice, izstreljene v noč.

22 Kjer se srečata dve ženski, vznikne trgovina; kjer se srečajo tri, odprejo tržnico; in kjer se jih sreča sedem, nastane sejem.

23 Obširno znanje in znanstvenost, dobro zasnovan red in dobro odmerjen govor, to je največji blagoslov.

24 Subtilen jaz lahko prepozna le mišljenje, kajti vsaka človeška misel je prepletena s čuti; in ko je mišljenje prečiščeno, se pojavi jaz.

25 Vodi me iz nerealnega k realnemu! Vodi me iz teme v svetlobo! Vodi me iz smrtnosti v nesmrtnost!

26 Modrec, ki pozna brahmana, gre naprej; na ozki, stari poti, ki se vije daleč naprej, počiva na nebeškem kraju, nato pa se vzpne še višje.

27 Ne z očmi ne z duhom, niti s čutnimi organi in niti z zmernostjo ne moremo videti Brahme. Le čisti lahko s svetlobo modrosti in meditacije vidi čisto Božanstvo.

28 Vzvišeni Duh se objavi ob popolnosti, študiju in meditaciji; študij je prvo oko, ki ga zazna, in meditacija drugo.

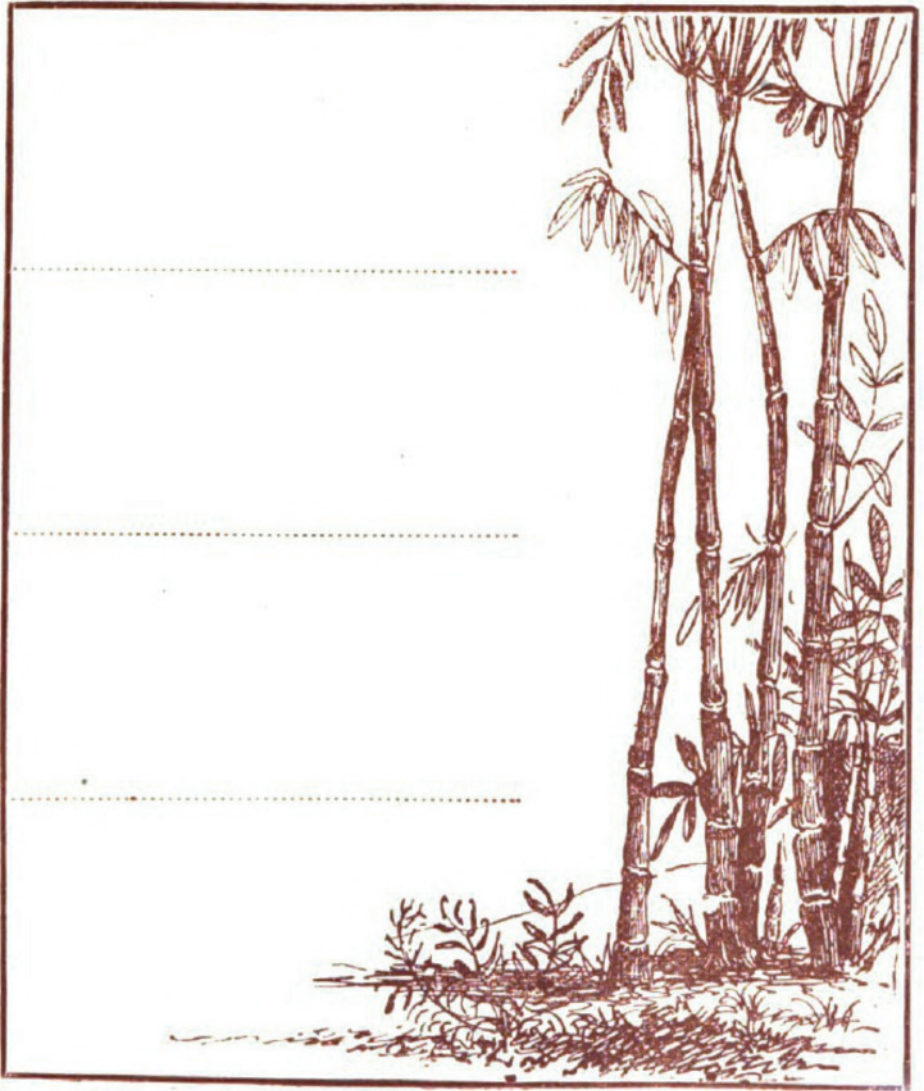

29 Pozor! Mi žanjemo to, kar sejemo; roke, ki prinašajo udarce, so naše lastne.

30 Le misli povzročajo krogotok ponovnih rojstev na tem svetu; naj si človek prizadeva prečistiti svoje misli; to, kar človek misli, to je - to je stara skrivnost.

31 “Moji sinovi so moji; to bogastvo je moje”; take misli preganjajo neumnega. Niti on sam ne pripada samemu sebi, še toliko manj njegovi sinovi in bogastvo.

APRIL

Nedotaknjena duša,
večja od vseh svetov (kajti svetovi
obstajajo zaradi nje); manjša od zapletenosti
stvari najmanjših; zadnja od zadnjih;
sedi v votlem srcu vsega, kar živi!
Tisti, ki je odložil željo in strah,
obvladal svoje čute in umiril duh,
vidi v tihi svetlobi resnice,
večne, varne, veličastne - SVOJO DUŠO!

SKRIVNOST SMRTI
(*Katha Upanishad*)

- 1 Tisti, ki zapusti društvo norcev, postaja moder.
- 2 Jaz je skrit v vseh bitjih, in ne sije navzven; vendar pa ga s svojim ostrim in pronicljivim razumom vidijo občutljivi vidci.
- 3 Potrpežljivost vodi do moči; vneta lakomnost pa do izgube.
- 4 Zaradi treh stvari je reven človek bogat: vljudnosti, upoštevanja drugih in izogibanja sumničenju.

5 Ko izgine zaupanje, nastopi nesreča; ko umre zaupljivost, se rodi maščevalnost; in ko se pojavi izdajstvo, odletijo vsi blagoslovi.

6 Za obstoj sveta obstaja vzrok; za obstoj vseh stvari obstaja vzrok; in tudi bitja povezuje vzrok, celo tako kot osnik kotalečega se kolesa gred voza.

7 Živa duša ni niti ženska, niti moška, niti brezspolna; je le združena s katerim koli prevzetim telesom.

8 Tisti, ki si želi doseči pot Bude in stremi po znanju iz-sebe-rojenega, mora častiti tiste, ki ohranjajo ta nauk.

9 Tako kot pajek, ki se vzpenja po svoji niti, pridobiva novo razsežnost, tako pridobi neodvisnost tisti, ki se odloči za gibanje navzgor s pomočjo znane besede OM.

10 Kolo žrtvovanja ima za svoj pesto Ljubezen, za svoj obroč Delovanje in za svoje napere Bratstvo.

11 Človek je sestavljen iz želja. In takšna kot je njegova želja, takšna je njegova volja; in kakršna je njegov namera, takšno je njegovo dejanje; in kakršno koli dejanje stori, takšnega bo žel.

12 Kamen postane rastlina, rastlina žival, žival človek, človek Duh, in Duh - BOG.

13 Ni kraja na zemlji, ne na nebu, ne na morju in ne v gorskih tesnih, kjer ne bi zlo dejanje prineslo težav storilcu.

14 Kdorkoli, ki ni sveta oseba, a se slepi, da je svetnik, je dejansko najnižji od vseh ljudi, tat v vseh svetovih, vključno s tistim Brahme.

15 Če se človek, ki se želi združiti z mano (Budo), ne podredi svojega življenja mojim poveljem, kakšno korist bo potem imel od deset tisočih navodil.

16 Tisti, ki udarja, bo udarjen; tisti, ki kaže zamero, bo našel zamero; torej, iz zmerjanja se poraja zmerjanje, in jeznemu prihaja naproti jeza.

17 “On me je zlorabil, on me je zmerjal, on me je tepel, on me je podjarmil”; tisti, ki ima to na umu in ki čuti zamero, ne bo našel miru.

18 Prefinjene, a brezplodne besede tistega, ki ne deluje v skladu z njimi, so kot čudovit barvit cvet brez vonja.

19 Ko bo tvoj um stopil onstran onesnaženja zablode, boš postal ravnodušen do vsega, kar si ali boš slišal.

20 Modri varujejo dom naravnega reda; v tajnosti prevzemajo izvrstne oblike.

21 Če izgubiš vse in s tem pridobiš modrost, potem je tvoja izguba tvoja pridobitev.

22 Izprazni tvoj um zla, vendar ga napolni z dobrim.

23 Velika dela ne zahtevajo velike moči, ampak vztrajnost.

24 Sen je le rojstvo v deželi spomina; rojstvo le spanec v pozabi na preteklost.

25 Odpuščanje brez pozabljanja je ponovno snidenje s storilcem, vsakokrat, ko se nam dejanje vrača.

26 Vsak človek ima v sebi potencialno nesmrtnost, ki jo uravnoveša moč izbire.

27 Tisti, ki živi le v eni mavrični barvi, je slep za druge. Živi v svetlobi, ki se širi čez cel lok, pa boš poznal vse.

28 Vsakokrat, ko verujoči, izgovori besedo OM, obnovi svojo vdanost božanski potencialnosti, ki je zaprta v duši.

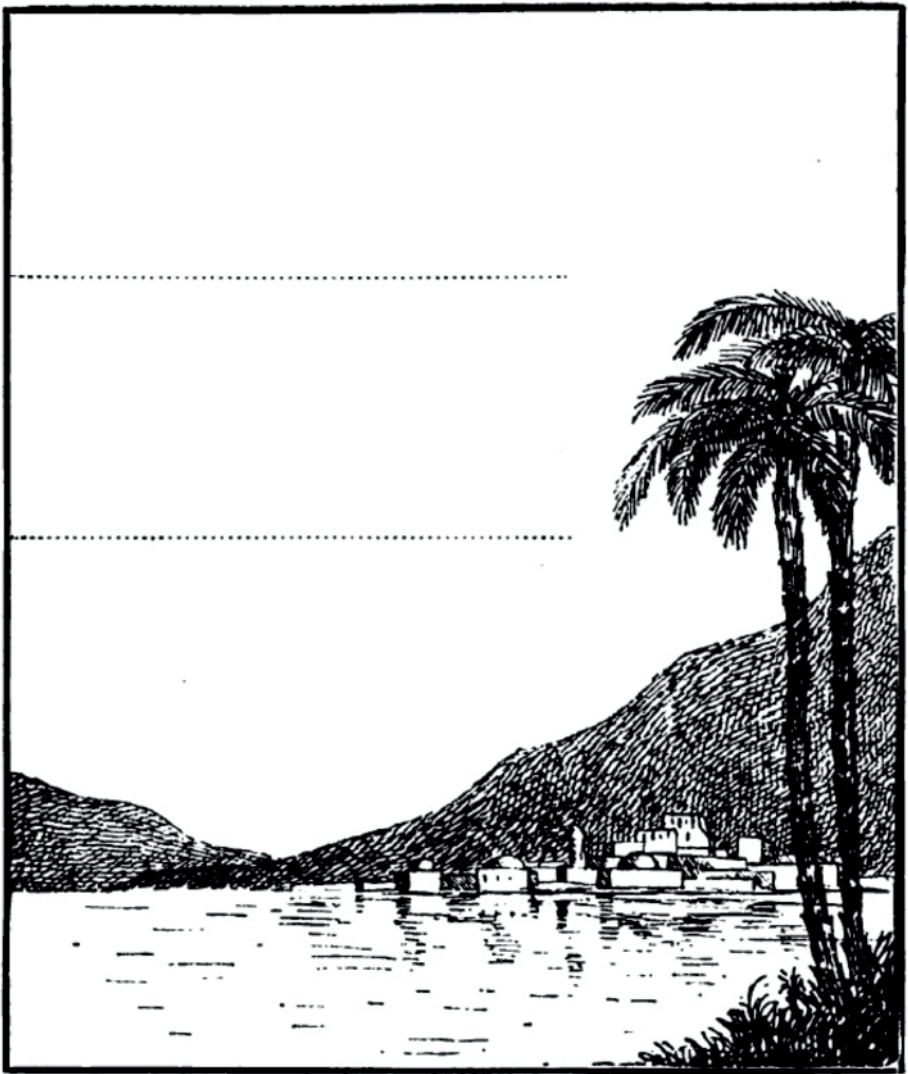

29 Ljudje govorijo o hudiču. Vsak človek ga je videl; nahaja se v vsakem grešnem srcu.

30 Višji Jaz pozna najvišji dom Brahme, v katerem je vse, in ki sije tako svetleče. Modri, ki časti JAZ brez želje po sreči, se ne rodi več.

MAJ

Od ugibanj sem utrujen, - to mora se končati.
Tako sem razdvojen: med smrtjo in življenjem,
pogubo in zdravilom, tu pred mano:
in v trenutku se konča;
ko slišim, da ne bom nikoli umrl.
Duša, gotova v svoj obstoj, smehlja se
pripravljenemu na boj in mu kljubuje.
Zvezde bodo izginile, kajti sonce
z leti medlo raste, ko se narava v njih potaplja;
in ti boš cvetel v nesmrtni mladosti,
nepoškodovan v vojni elementov,
razbitin snovi in padcu svetov.

ADDISON

- 1 Večni Duh je povesod. Obdaja celotni svet.
- 2 Tisti, ki nahrani lačnega, preden poteši lastno lakoto, si pripravlja večno hrano. Tisti, ki se odpoveduje tej hrani zaradi slabotnejšega brata, je - bog.
- 3 Oltar, na katerem se ponuja žrtev, je človek sam; ogenj je sam govor, dim je dih, luč je jezik, oglje oko, iskre pa uho.
- 4 Trenutek v večnosti je enako pomemben kot vsak drug trenutek, kajti večnost se ne spreminja, in niti ni en del ni boljši od drugega.

5 Bolje bi bilo, ko bi človek pogoltnil žareče jeklo, kot pa prelomil zaobljubo.

6 Dokler ne dozoriijo njegova dobra dela, ima celo dober človek zlobne dni; a ko ta dozoriijo, potem ima dober človek srečne dni.

7 Človek sam povzroča zlo, trpi zaradi samega sebe; človek sam se lahko izogiba zlu, očisti samega sebe.

8 Čistost in nečistost pripadata le človeku samemu; nihče ne more očistiti nekoga drugega.

9 Jaz je gospod Jaz-a: le kdo drug bi lahko bil gospod! Z dobro podrejenim jaz-om, človek odkrije mojstra, kakršnega najdejo le redki.

10 Četudi človek v bitki tisočkrat premaga tisoče ljudi, je vendar večji zmagovalec tisti, ki premaga samega sebe.

11 Kdo je velik človek? Tisti, ki je najbolj potrpežljiv. Tisti, ki potrpežljivo prenaša krivico in ohranja krepostno življenje - ta je dejansko človek!

12 Če si naredil zla dela, ali pa če si jih hotel storiti, lahko zbežiš kamor koli, pa se ne boš osvobodil svojega trpljenja.

13 Obstaja pot, ki vodi do bogastva; obstaja pa druga pot, ki vodi do Nirvane.

14 Zlobno delo se ne spremeni tako nenadoma kot sesirjeno mleko; je kot ogenj v tlečem pepelu, ki opeče neumnega.

15 Zlobno delo ne ubije takoj, tako kot meč, ampak sledi zlobnežu v naslednje in še v naslednje ponovno rojstvo.

16 Opravljujec je kot tisti, ki meče umazanijo na drugega, ko piha nasprotni veter; umazanija se vedno vrne k tistemu, ki jo je vrgel.

17 Krepostnega človeka ni mogoče raniti; nesreča, ki mu jo nameni njegov sovražnik, se usmeri proti njemu samemu.

18 Naravo drži pokonci tekmovalnost. Strasti, odpor, nevarnost so vzgojitelji. Moč pridobimo šele, ko jih presežemo.

19 Če človek razume jaz tako, da pravi "jaz sem On", po čem drugem naj si potem hoče ali želi hrepeneti kot po telesu.

20 Beseda, ki je zapisana v vseh Vedah, ki jo objavljajo vse pokore, ki si jo želijo ljudje, ko živijo kot religiozni učenci, ta beseda je, če ti povem na kratko, OM.

21 Tako kot človek prepozna nekoga, ki ga je videl v sanjah, tako prepozna JAZ človek, ki je dosegel ustrezno osredotočenost uma.

22 Bolje je opraviti lastno dolžnost, čeprav nepopolno, kot opraviti dolžnost drugega popolno.

23 Modri, ki pozna Jaz kot breztelesnega v telesih, kot nespremenljivega med spreminjajočimi se stvarmi, kot velikega in povsod-prisotnega, nikoli ne žaluje.

24 Pot kreposti počiva v odpovedi domišljavosti in ponosu.

25 Tisti, ki nepravilno obtožuje drugega, bo to obžaloval, pa čeprav mu ljudje lahko ploskajo; obtoževani pa je varen pred obžalovanjem, pa četudi ga svet lahko obsoja.

26 Večji pogum pomeni soočiti se s svetom z jasno resnico, kot pa vstopiti v brlog divje zveri.

27 Resnična blagost je v odpovedi maščevanju, ko je le-to v človekovi moči; resnična potrpežljivost je v prenašanju razočaranj.

28 Srečen človek se mora pripraviti na prihod nesrečnih dni; in ko pridejo, naj ga tolaži misel, da mora vsak dober in velik človek trpeti.

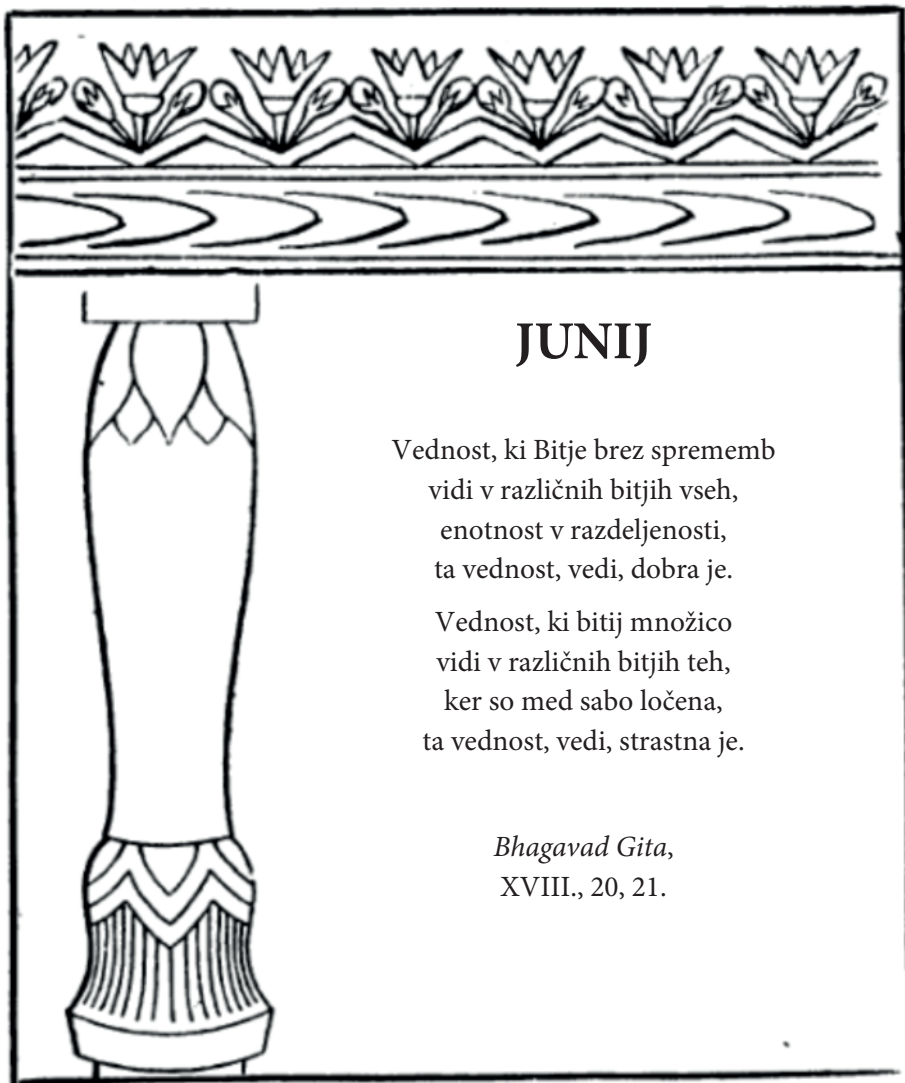
29 Bogastvo v rokah človeka, ki ne misli na to, da bi z njim pomagal človeštvu, se bo nekega dne gotovo spremenilo v suho listje.

30 Tako kot noč sledi dnevju, tako je nesreča senca veselja; Karma jo podarja obilo z obema rokama.

31 Orel ne lovi muh; a te motijo tudi njega.

JUNIJ

Vednost, ki Bitje brez sprememb
vidi v različnih bitjih vseh,
enotnost v razdeljenosti,
ta vednost, vedi, dobra je.

Vednost, ki bitij množico
vidi v različnih bitjih teh,
ker so med sabo ločena,
ta vednost, vedi, strastna je.

Bhagavad Gita,
XVIII., 20, 21.

1 Sodi drevo po sadovih, človeka po delih.

2 Teozofija ni pridobivanje moči, najsi psihičnih ali intelektualnih, čeprav so obojne njeni služabniki.

3 Teozofija tudi ni iskanje sreče, kakor to besedo razumejo ljudje; kajti prvi korak je žrtvovanje, drugi odpoved.

4 Življenje je zgrajeno iz žrtvovanja posameznega celoti. Vsaka celica v živem telesu se mora žrtvovati zaradi popolnosti celote; če je drugače, lekcijo okrepi bolezen in smrt.

5 Teozofija je veda o življenju, umetnost življenja.

6 Skladnost je zakon življenja, neskladje njegova senca; iz njega izhaja trpljenje, učitelj, prebujevalec zavesti.

7 Preko veselja in žalosti, bolečine in ugodja, duša pridobiva znanje o sebi.

8 Oči modrosti so kot globine oceana; v njih ni ne veselja ne žalosti. Zato mora učenceva duša postati močnejša od veselja in večja od žalosti.

9 Sovražimo le tiste, katerim zavidamo ali se jih bojimo.

10 Samo-poznavanje je mogoče pridobiti s tem, kar ljudje običajno imenujejo “samo-analiza”. Ni ga mogoče doseči z razmišljanjem ali s kakršnimikoli močmi možganov.

11 Pravo samo-spoznavanje je prebujanje zavesti človekove božanske narave.

12 Volja je otrok Božanstva, Bog v človeku; želja je gonilna moč živalskega življenja.

13 Volja je v izključni posesti človeka. Ločuje ga od divjaka, v katerem deluje le instinktivna želja.

14 Doseči znanje o sebi je večji dosežek kot poveljevati elementom ali poznati prihodnost.

15 Veliko geslo Resnice je naslednje - v končni analizi so vse stvari božanske.

16 Strah je suženj bolečine, upornost pa njen ujetnik.

17 Vztrajnost je svobodna tovarišica žalosti, potrpežljivost pa njen gospodar.

18 Partner bolečine je zamaknjenost, vendar se ta poroka izpolni le pri redkih dušah.

19 Duhovnost ni to, kar razumemo z besedami "krepost" in "dobrota". To je moč zaznavanja brezobličnih, duhovnih esenc.

20 Odkritje in pravilna raba resničnega bistva Bivanja - to je vsa skrivnost življenja.

21 Ko je želja usmerjena proti čisti abstrakciji - ko izgubi vsako sled ali odtonek "jaz-a" - potem je postala čista.

22 Adepti so redki kot cveti drevesa Udumbara.

23 Le edini večni, nespremenljivi zakon življenja lahko brezpogojno presodi in obsodi človeka.

24 Volja in želja sta obe popolni ustvarjalki, ki oblikujeta človeka samega in njegovo okolje.

25 Volja ustvarja inteligentno; želja slepo in nezavedno.

26 Človek ustvarja samega sebe po podobi svojih želja, razen če s pomočjo volje ne ustvari otroka luči po podobi Božanstva.

27 Teozofija je nosilka duha, ki podarja življenje; zaradi tega ne more biti teozofsko nič, kar je dogmatično.

28 Nekateri trgajo sadove z drevesa znanja zato, da bi z njimi okronali samega sebe, namesto da bi jih pojedli.

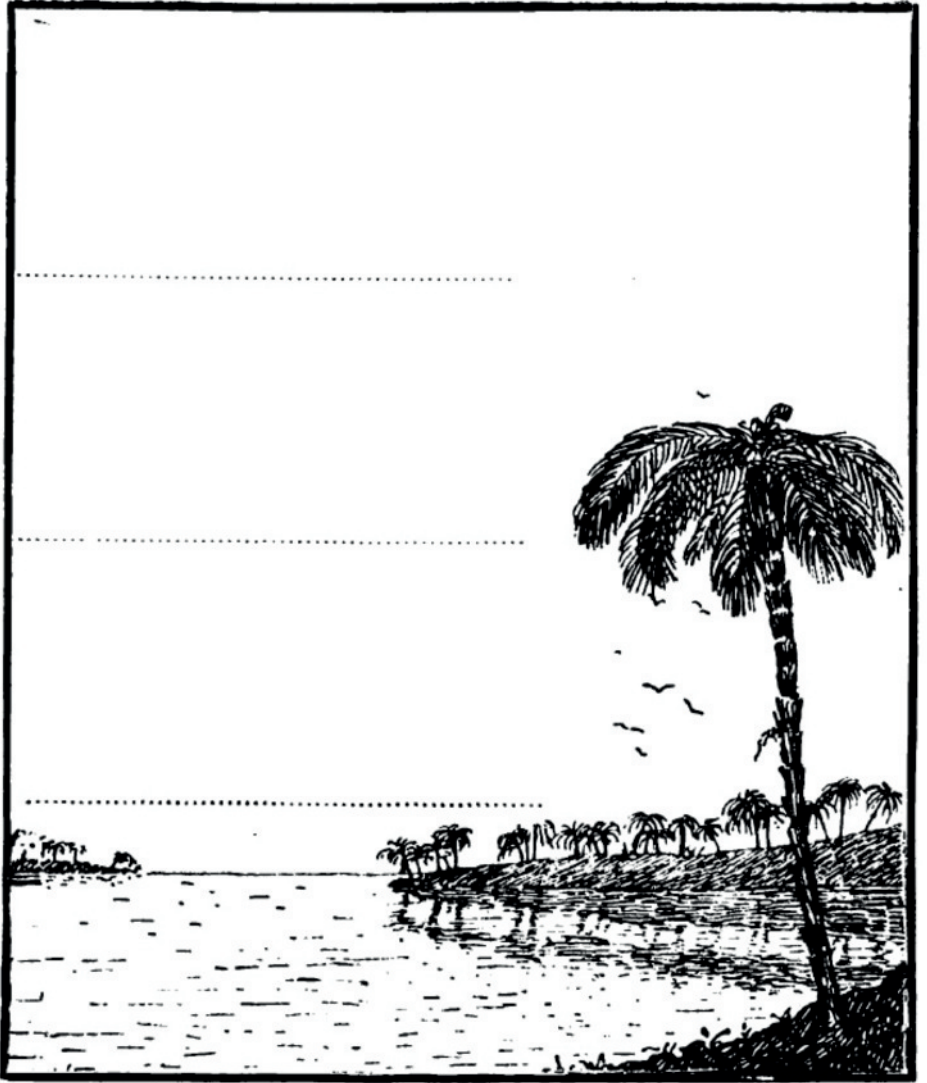

29 Resnici si ni potrebno nadeti boksarskih rokavic.

30 Vi ne morete izgraditi templja resnice z razbijanjem mrtvih kamnov. Njeni temelji se morajo kot kristali zgostiti iz raztopine življenja.

JULIJ

Um, razsvetljen, odlaga svoje žalovanje!
Ni ga moč doseči z znanjem! Človek
ga ne doseže z modrostjo! Učenje širo
se ustavi pred njim! Le duša sama
dušo zazna - ko to duša hoče!
Ni druge luči kot le lastna luč, ki kaže
pot do samega sebe!

SKRIVNOST SMRTI

Katha Upanishad

1 Človek ne more napolniti praznine v sebi.

2 Ko doseže določeno točko, postane bolečina svoje lastno blažilo.

3 Mnogi ljudje bodo sledili zavajajočemu. Redki bodo takoj prepoznali resnico.

4 Sodi, da je dobro zlasti to, kar bo, ko bo sporočeno drugemu, obogatilo tebe.

- 5 Verjemi, da niso tvoja bogastva tiste stvari, ki jih ne poseduješ v svojem svetišču moči razmišljanja.
-
- 6 Kolikor strasti ima duša, toliko ima krutih in divjih despotov.
-
- 7 Nihče ni svoboden, če ni pridobil oblasti nad samim seboj.
-
- 8 Stvar glasbenika je, da uglasi vsak instrument, dobro vzgojenega človeka pa, da se skladno uglasi z vsako usodo.

9 Izvrstno je, če onemogočimo nepravilnega človeka; a če to ni možno, potem je izvrstno to, da ne delujemo skupaj z njim.

10 Greha bi se morali vzdržati, ne zaradi strahu, ampak zato, ker je to primerno.

11 Vihrave želje po katerikoli stvari naredijo dušo slepo za druge stvari.

12 Mnogi ljudje, ki se niso naučili razpravljati racionalno, so še vedno odvisni od uma.

13 Izenačenost je lepa v vsaki stvari, ni pa tako s presežnostjo ali pomanjkljivostjo.

14 Stalno pozorno razmišljanje o lepem je lastnost božanskega razuma.

15 Srečanje smrtnikov je kot zблиžanje dveh kosov lesa v oceanu, ki se, potem ko sta se srečala, lahko spet razideta.

16 Mladost je kot gorski hudournik; bogastvo je kot prah na človekovi nogi; zrelost je minljiva kot kapljica vode; življenje je kot pena.

- 17** Tistega, ki ne izpolni dolžnosti z neomajnim umom, dolžnosti, ki odpira vrata blaženosti, presenetita starost in kesanje, ko ga pogoltne ogenj obžalovanja.
- 18** Ne-svetega celo v odmaknjenosti gozda obvlada greh; omejevanje čutov v človekovi lastni hiši, to je asketizem.
- 19** Odmaknjenost gozda je hiša tistega, ki opravi pravilno dejanje, brez nečistosti.
- 20** Tako kot valuje rečni tok, in se ne vrača, tako minevajo dnevi in noči ter odnašajo življenja ljudi.

21 Kratkotrajna je mladost, lepota, življenje, bogastvo, oblast, družba ljubljenega; naj te ne zavedejo modrega.

22 V tem svetu, minljivem kot viharne valovi, je smrt za drugega bogata nagrada, zaslužena s krepostjo v predhodnem rojstvu.

23 Sence oblaka, podpora nizkotnega, novo zrno, cvet, trajajo le kratko; tako je tudi z mladostjo in bogastvom.

24 Naj modri razmišlja o modrosti kot neminljivi in nesmrtni; naj izpolni svojo dolžnost tako, kot da bi ga smrt držala za vrat.

25 Če zlobno govorijo o tebi, in če je to res, se popravi; če je laž, se nasmej.

26 Pagode se merijo po svojih sencah, veliki ljudje po tistih, ki jim zavidajo.

27 Modri ne govori tega, kar počne; vendar pa ne počne nič takega, o čemer ne bi mogel govoriti.

28 Človek, ki najde ugodje v razvadi in bolečino v kreposti, je še vedno novinec pri obeh.

29 Modri dela dobro tako naravno kot diha.

30 Človek je tisti, ki se ne obrača od tega, kar je rekel.

31 Srce neumnega je v njegovem jeziku; jezik modrega pa v njegovem srcu.

AVGUST

Smrt ne more pogubiti tvoje duše.
To, kar svoje sedanje telo spreminja v glino,
išče novi dom, in z nezmanjšano močjo
navdihuje drugi okvir z življenjem in
svetlobo.

Tako sem jaz (ki dobro preteklost pomnim),
ko Grki so zrušili Troje svete zidove,
bil pogumni Euphorbus, ki v spopadu
mrkem,
izlil sem svojo kri pod Atridesovim mečem.
Zavetje to orožje je našlo sedaj, kot vidim,
v Junoninem svetišču, kot vojne plen.

OVID

1 Človek, ki zapostavlja resnico, odkrito v svoji duši, da bi sledil njeni mrtvi črki, je suženj časa.

2 Tisti, ki ne prepozna kruha in soli je slabši kot divji volk.

3 Človek, ki se ni obotavljal, da bi projiciral svojo podobo v prostor in jo imenoval Kreator, ni rezbaril zato, da bi zaznamoval Boga s svojimi razvadami.

4 Tisti, ki je bil enkrat zaveden, se boji zla in ga sluti celo v resnici.

5 Krishna, zlatolasi bog, se ni odzval na klevetanje kralja Chede. Na hrumenje nevihte, ne pa na šakalov lajež, se odzove trobljenje slona.

6 Nevihta ne izruje nežnih listov trave, ampak visoka drevesa. Mogočna vojna prizadene le mogočne.

7 Sandalovo drevo skriva kače, lotosov tolmun aligatorje; kjer je sreča, je zavist. Ni neskajjenih radosti.

8 Nobeno bitje, nobena stvar, ni brez zla. Korenine sandalovega drevesa skrivajo kače, njegovo cvetje napadajo čebele, njegove veje lomijo opice, njegove vrhove pojedjo medvedje. Noben del ni varen pred bolečino.

- 9** Ne skrbi za svoje preživetje, narava bo poskrbela zanj. Ko se rodi bitje, mu materine prsi priskrbijo mleko.
- 10** Kdo je podaril labodu njegovo belino, papigi njena zlato-zelena krila, pavu njegove mavrične barve? Ali ne bo to, ki je poskrbelo za njih, poskrbelo tudi zate?
- 11** Vsa sreča pripada tistemu zadovoljnega uma. Ali ni za tistega, ki nosi čevlje, ves svet pokrit z usnjem?
- 12** Ta svet je strupeno drevo, na katerem sta dva medeno sladka sadeža: božansko bistvo poezije in prijateljstvo plemenitih.

13 Vodne kapljice postopoma napolnijo vrč; to je razlog za modrost, krepost in bogastvo.

14 Naj vsak, ki si želi ostati v spominu svojih prijateljev, obogati vsak dan s velikodušnostjo, študijem in plemenitimi umetnostmi.

15 Noben skok v pripeki v čisto, hladno vodo ne ugaja tako zelo - noben biser na ogrlici ne ugaja deklici tako zelo, kakor dobremu ugajajo besede dobrega.

16 Dobri ljudje se razlikujejo. Nekateri so kot kokosovi orehi, polni sladkega mleka; drugi kot čičimak, vsečni na zunaj.

17 Zlobni so kot zemeljska posoda, ki se z lahkoto razbije in težko sestavi; dobri so kot zlate posode, ki se težko razbijejo in hitro sestavijo.

18 Ne prijateljaj z zlobnim - oglje se, ko se ogreje, vžge; ko je mrzlo, počrni prste.

19 Izogibaj se tistemu, ki za hrbtom obrekuje, in na glas hvali; je kot skodelica strupa s smetano.

20 Kočija ne more naprej, če ima le eno kolo; tako tudi usodi spodleti, če ljudje ne sodelujejo.

21 Plemenito radosti plemenitega; nizkotno ne; čebela prileti na lotos iz gozda; ne pa žaba, pa čeprav živi na istem jezeru.

22 Resnično, kot trepetanje mesečevih žarkov na vodi, je življenje smrtnikov. Če to vemo, potem izpolnujemo dolžnost.

23 Kopaj se v reki duše, o človek, kajti duša se ne očisti z vodo.

24 Čista duša je reka, katere sveti izvir je samo-nadzor, katere voda je resnica, katere breg je pravičnost, katere valovi so sočutje.

25 Čas popije vonj, zato naj bo, če naj bi bilo darilo prejeto ali dano, neko delo izpeljano, to opravljeno hitro.

26 Ko slaboumnež izgubi bogastvo, so njegova dejanja prazna, kot posušeni potočki v suši.

27 Tisti, ki hoče prijatelja brez napak, mora ostati brez prijateljev.

28 Jejte in pijte s svojimi prijatelji, vendar pa z njimi ne trgujte.

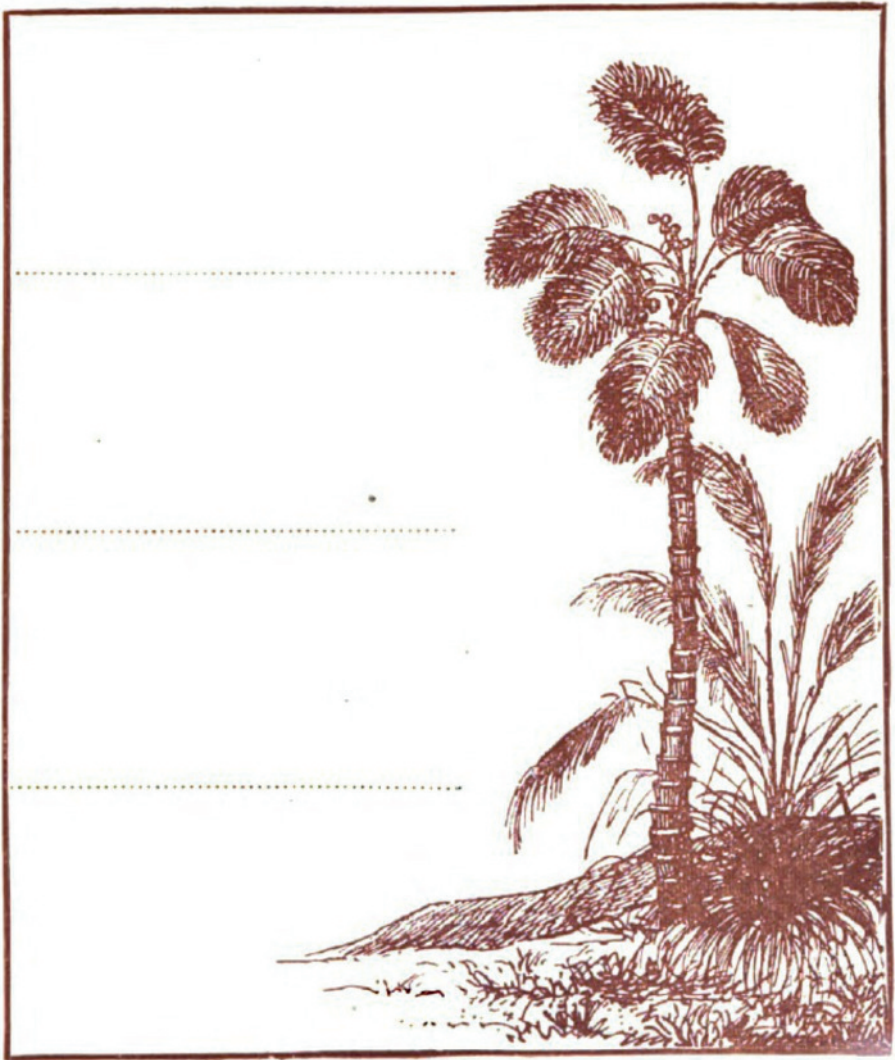

29 Človek ne dobi brez težav nič sladkega.
Nihče ne preživi življenja brez žalovanja
in žalosti.

30 Ne privablja muho kis, ampak med.
Sladek jezik je odstranil kačo z zemlje.

31 Kaj dobrega prinese nasvet bedaku?

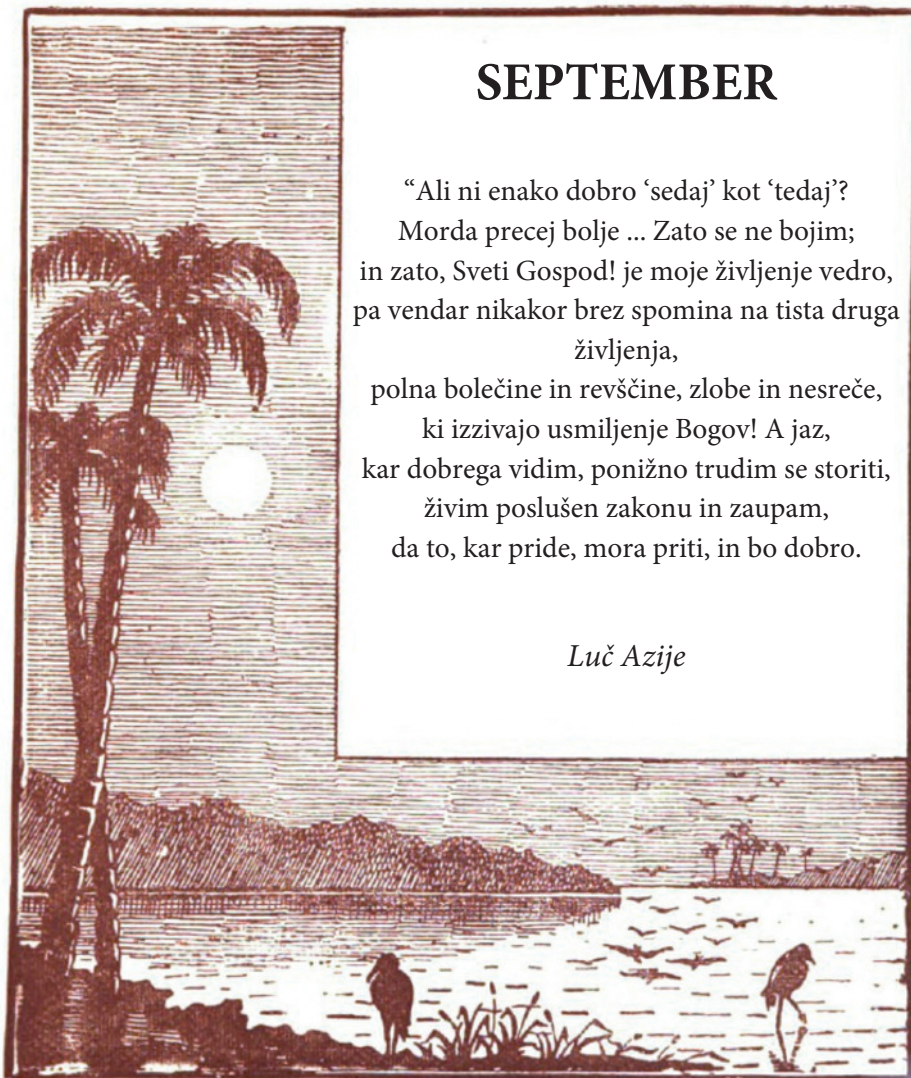

SEPTEMBER

“Ali ni enako dobro ‘sedaj’ kot ‘tedaj’?
Morda precej bolje ... Zato se ne bojim;
in zato, Sveti Gospod! je moje življenje vedro,
pa vendar nikakor brez spomina na tista druga
življenja,
polna bolečine in revščine, zlobe in nesreče,
ki izzivajo usmiljenje Bogov! A jaz,
kar dobrega vidim, ponižno trudim se storiti,
živim poslušen zakonu in zaupam,
da to, kar pride, mora priti, in bo dobro.

Luč Azije

- 1 Tistemu, ki si je z JAZOM podredil jaz, je jaz prijatelj; tistemu pa, ki ni z umom podredil čutov, je ta jaz sovražnik.
- 2 Oko je okno, ki gleda v srce. Možgani so vrata, skozi katera srce pobegne.
- 3 Predanost in jasen pogled ne pripadata tistemu, ki je preveč, niti tistemu, ki sploh ne je; niti ne tistemu, ki spi preveč, ali tistemu, ki je predolgo buden.
- 4 Na koncu življenja, posvečenega študiju, se človek znanja približa Božanstvu; in na koncu mnogih življenj, modri človek postane eno z VSEM.

5 Bridkost in gnev, skopost in želja, zavedenost in lenoba, maščevalnost in nečimrnost, zavidanje in sovražstvo, kritičnost in obrekovanje - to je dvanajst grehov, ki uničujejo človekovo blaženost.

6 Volk menja dlako, kača svojo kožo, ne pa svoje narave.

7 Za krokarja je njegov mladič slavček.

8 Pes laja v luno, a luna se ne zmeni zanj; bodite kot luna.

9 Naj vaša duša deluje v skladju z univerzalno inteligenco, tako kot vaš dih z zrakom.

10 Naj zagrenjenost ne najde poti v materino srce.

11 Ne poskušajte izpriditi srca čistega človeka, kajti postal bo vaš prvi sovražnik.

12 Ne družite se z zlobnim človekom in ne delujte po nasvetu bedaka.

13 Ne rešujte svoje življenje na račun drugega, kajti v prihodnjih rojstvih vam bo ta odvezel dvoje življenj.

14 Ne rogajte se iznakaženemu; ne dovolite si ponosnega obnašanja do svojih podrejenih; ne norčujte se iz čustev ubogih; bodite prijazni do slabotnejših od sebe in dobrohotni do vseh bitij.

15 Ne žrtvuj svojega slabotnejšega otroka močnemu, ampak ga zaščiti.

16 Na zabavaj se na račun tistih, ki so odvisni od tebe. Ne rogaj se častitljivemu človeku, kajti je tvoj nadrejeni.

17 Smrt je črna kamela, ki poklekne pred vrati vsakogar. Smrt je prijatelj in osvoboditelj.

18 Majhen grič na planjavi se ima za veliko goro.

19 Ljudje so škrti, obsojeni na prisilno delo v kraljestvu teme (ali nevednosti).

20 Mi smo dejansko jamski ljudje, četudi našo jamo imenujemo svet.

21 Dolge dobe že živimo v kraljestvu noči in sanjamo, da je naša tema dan.

22 Celotno življenje je nenehen obet; obnovljeni angažma, a nikoli dopolnjen.

23 Človek je kralj, vržen s prestola in izgnan iz svojega kraljestva; v verigah in v ječi.

24 Srce berača ne bo zadovoljno s polovico veselja; ni rojen za polovične stvari, ampak za celoto.

25 Zunanje življenje je predsoba palače, v kateri je naš resnični zaklad - nesmrtnost.

26 Nesmiselno je, če poskušamo doumeti odmev oceana s poslušanjem školjke, v kateri je skrit; enako nesmiselno, kot če poskušamo doumeti bistvo z razumevanjem oblike, v katero se je za trenutek skrilo.

27 Ko udarijo drug ob drugega svinčeni oblaki, iz njih izskoči svetel preblisk nebes.

28 Ko se na nas spusti tišina, lahko slišimo glasove bogov, ki nam v spokojni svetlobi božanskega zakona kažejo resnično pot, po kateri naj gremo.

29 Celotno ozračje odmeva v prisotnosti duha in duhovnih zakonov.

30 Duh, navzlic tisočim utvaram življenja, deluje vztrajno proti svojemu cilju; tiho, nezaznavno, neupogljivo se giblje proti božanskosti.

OKTOBER

Zavest o dobrem, ki ni ne zlato,
ne sebična slava, ne upanje na nebeško blaženost,
ni moč kupiti; doseže jo le odločno dobro življenje,
nespremenljiva volja, nepogasljiva želja,
po univerzalni sreči; srce,
ki bije skladno z njo; možgani,
katerih vedno budna modrost, si prizadeva spremeniti
z razlogi bogate shrambe v večno blaginjo.
Ta "trgovina" najbolj iskrene kreposti ne potrebuje
nobenih posrednih znamenj sebičnosti,
nobenih ljubosumnih druženj z bednim pridobivanjem,
nobenega uravnovešanja previdnosti, hladnega in dolgega: -
Z enako mero vse se tehta;
na eni strani vsota človeškega blagostanja,
na drugi **DOBRO ČLOVEKOVO SRCE!**

SHELLEY

1 Slepilo Časa skriva pred slabotnimi človeškimi dušami temne prepade okoli njih, strašne in mogočne zakone, ki nenehno usmerjajo njihova življenja.

2 Ni smrti brez greha in ne udarca brez pregrehe.

3 Človekova dejanja se glede na njih cilj delijo v štiri razrede; ali so nenamerna, nepomembna, jalova ali dobra.

4 Sonce povzroča dan in noč, božansko in človeško. Noč je za spanje bitij, dan za izvajanje njihovih dolžnosti.

5 Če bi bili prepričani, da ne moremo nikoli popraviti naših skrivljenih načinov delovanja, bi stalno ponavljali naše napake.

6 Kjer ni kreposti in razlikovanja, ne moremo požeti znanja, ni več dobrih semen v neplodni zemlji.

7 Učitelj je bolj spoštovan kot deset podrejenih učiteljev; oče bolj kot sto učiteljev, mati bolj kot tisoč očetov.

8 Naj ne bo noben človek, pa četudi je prizadet, zagrenjen; niti naj ne pripisuje zlega dejanja drugemu.

9 Človek ni star zato, ker ima sive lase; bogovi vsakega, ki je moder, pa četudi je mlad, obravnavajo kot starejšega.

10 Moder človek bi se moral ogibati časti kot strupa in si vedno, kot mane, želeti nespoštovanja.

11 Četudi preziran, človek spi, se prebuja in živi spokojno v tem svetu; prezirajoči pa izgine.

12 Ne zaupaj v nekoga, ki ga spečega vedno preseneti sončni vzhod ali zahod, kajti s tem si naprti velik greh.

13 Tistim, ki raje plavajo v vodah svoje nevednosti in tonejo zelo počasi, ni treba uporabljati telesa ali srca; če se nehajo premikati, gotovo potonejo.

14 Tako kot pride do vode človek, ki koplje, tako goreč študent pride do znanja.

15 Dober človek lahko prejme čisto znanje celo od podrejenega; najvišjo krepost od najnižjega.

16 Božansko mano je mogoče izvleči celo iz strupa; prefinjen govor celo iz norega; krepost celo iz sovražnika; in zlato iz žlindre.

17 Tisti, ki ne ponudi hrane revnemu, oblačila golemu in tolažbe prizadetemu, bo v ponovnem rojstvu reven, gol in bo trpel.

18 Tako kot sejalec ne bo žel, če je posadil seme v slano zemljo, tako darujoči ne obere sadu z darilom nevrednemu.

19 Obstajajo tri stvari, katerih se človek nikoli ne utruji: zdravja, življenja in bogastva.

20 Zle sreče, ki prihaja od zgoraj, ni mogoče preprečiti; previdnost ne koristi proti odlokom Usode.

21 Najslabša od vseh bolezní je zavidanje;
najboljše od vseh zdravil je zdravje.

22 Treh stvari ni mogoče nikoli pridobiti s
tremi drugimi: bogastva z željo; mladosti
s kozmetiko; zdravja z medicino.

23 Malenkostnost uničuje gorečnost,
laganje je sovražnik resnice, in zatiranje
pači pravičnost.

24 Previdnost ne more nikoli nakopati
sramote; slaboumnost ne more nikoli
prinesti časti.

25 Tistega, ki ga bogastvo ne poviša, ga tudi revščina ne poniža, niti ga ne zruši razdejanje.

26 Noč in dan sta človekova konja; vlečeta ga naprej, ne on njiju.

27 Tisti, ki se ne ozira na obtožbe, priznava svojo nepomembnost; in tisti, ki se hvali s svojo dobrotelno, si nakoplje grajo.

28 Obstajajo štiri stvari, katerim majhni pripisuje velik pomen: bolečini, revščini, zmoti in sovraštvu.

29 Tisti, ki ne pozna svoje veljave, ne bo nikoli cenil veljave drugih.

30 Tisti, ki se sramuje svojega očeta in matere, je izključen iz reda modrih.

31 Tisti, ki nima veljave v svojih lastnih očeh, ne bo nikoli cenjen s strani drugih.

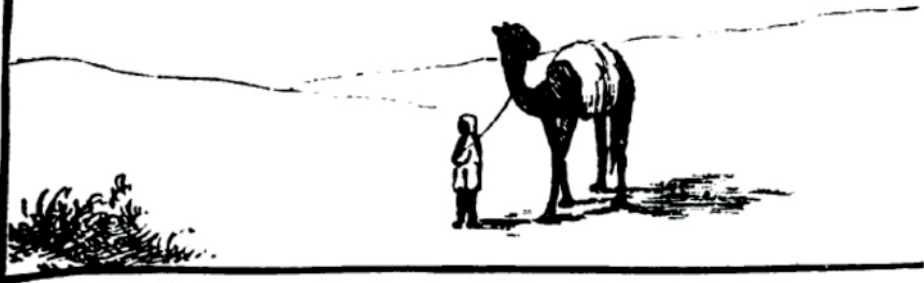

NOVEMBER

Tako prostrano kot je brezmejno Vesolje,
je prostran tisti droben, skriti Duh!
Nebesa in svetovi so v njem! Ogenj in zrak,
in sonce in mesec in zvezde; temo in luč
zajema! Karkoli človek ustvaril je,
sedanjost njegovo, preteklost,
in kar še bo z njim; - vse misli in stvari
zaobjema Njegova večna širina!

SKRIVNOST SMRTI

Katha Upanishad

1 Ob vsakem blagoslovu pomisli na njegov konec, ob vsaki nesrečni stvari na njeno oddaljitev.

2 Če v človeku prevladuje nepravičnost nad pravičnostjo, bo hitro propadel.

3 Prazna upanja človeka odrežejo od vsega dobrega; vendar pa ga odpoved lakomnosti zavaruje pred vsem slabim.

4 Potrpežljivost vodi do moči, slo pa do izgube.

5 Dar znanja se odraža v modrosti; visoke stvari se dosežejo z znanjem.

6 Kreposti ljudi se dokažejo ob nesrečah, in njih prijateljstvo se preverja z dolgo odsotnostjo.

7 Tisti človek, ki dobro razume gibanje in vzrok za obračanje kolesa življenja, ni nikoli v zmoti.

8 Dnevi se končajo s sončnim zatonom, noči z njegovim vzhodom; konec ugodja je vedno žalost, in konec žalosti je vedno ugodje.

- 9** Vsa dejanja se končajo z uničenjem; vsemu rojenemu se obeta gotova smrt; vse v tem svetu je prehodno.
- 10** V vednosti se kaže človekova razsodnost, in v njegovem popotovanju njegov značaj.
- 11** V revščini se preizkuša dobrotelost; v trenutku jeze se odraža človekova resnicoljubnost.
- 12** Le z resnico se očisti človekov um; s pravo disciplino pa postane navdihnjen.

13 Stisk roke z zavajanjem človeka spravi na valove muke.

14 Strah pred presojanjem varuje pred slabim, vendar pa roganje vodi v uničenje.

15 Neko dejanje se lahko zdi pravilno, vendar pa šele njegov rezultat pokaže njegov namen.

16 Razumnost se kaže v dobri presoji.

17 Učenje čisti um, nevednost ga obda s pajčevino.

18 Tisti, ki upošteva dober nasvet, je varen pred padcem; tisti, ki ga zavrača, pa pade v jamo lastne domišljavosti.

19 Zaupen prijatelj je tisti, ki podpira človeka v življenju; in prijateljstvo raste z obdarovanjem.

20 Tisti, ki ne more pozabiti slabega, ki mu je bilo storjeno, bi se moral učiti, zakaj se njegova dobra dela sama izničijo.

21 Tisti, ki obilno obdari človeštvo, ga naredi za dolžnika v njegovem naslednjem rojstvu.

22 Zavidljiv človek ni nikoli potešen, niti ne more upati, da bo kdaj koli postal velik.

23 Bolj, ko se človek oblači v čednost, bolje skriva svoje napake.

24 Najboljše ravnanje za človeka je, da se ne baha s svojimi vrlinami.

25 Najbolj prijazno ravnanje za močnega človeka je, da ne poudarja svoje moči v očeh slabotnejšega.

26 Prepirljiv človek spodbuja tekmovalnost; ljudje pogosto ne morejo zadržati jeze, ko se kosajo z neumneži.

27 Razumnost se ne kaže v domiselnih besedah, ampak v modrih dejanjih.

28 V zgovornost prijaznega govorca se zaljubijo vsi ljudje.

29 Spretnost je lastnost najboljših ljudi; smelost osvaja mesta; prva je prezirana, druga občudovana.

30 Pogumen človek, katerega junaštva potrebujejo vsi ljudje, ne bo nikoli zaskrbljen zaradi nasprotnikov.

DECEMBER

Z zvonjenjem se poslovite od starega, z zvonjenjem sprejmite novo,
zvonite s srečnimi zvonovi preko snega:
leto odhaja, naj odide;
z zvonjenjem se poslovite od lažnega, z zvonjenjem sprejmite resnično.

Z zvonjenjem se poslovite od žalovanja, ki teži um,
za tistimi, ki jih ne vidimo več tu;
z zvonjenjem se poslovite od posesti bogatih in revnih,
z zvonjenjem se obrnite na celotno človeštvo.

TENNYSON
In Memoriam

- 1 Najbolj dragoceno darilo, ki ga je človek prejel na zemlji, je želja po modrosti.
- 2 Ko je človek zdrav in bogat, mu ne primanjkuje prijateljev. Vendar pa so pravi prijatelji tisti, ki to ostajajo takrat, ko jih potrebujemo.
- 3 Med vsemi živalmi na svetu je le človek sposoben povzročati moralno zlo.
- 4 Človek je sposoben treh vrst zla: tistega, ki ga povzroča njegova (nižja) narava; zlo, ki ga povzroča človek človeku; in zlo, ki ga človek povzroča samemu sebi.

- 5 Velik človek je tisti, ki je dokaz zoper prilizovanje, napuh, nepravilnost, ljubezen do pompa in moči.
- 6 Moder človek je tisti, ki lahko uživa ali opusti tiste tako-imenovane življenjske nujnosti, pri katerih so drugi ljudje nezmerni.
- 7 Ohraniti trdnost v enem položaju in treznost v drugem, je dokaz, da gre za veliko dušo in nepremagljivo krepost.
- 8 Opravite vsako dejanje s popolno resnostjo, človečnostjo, svobodo in pravičnostjo ter tako, kot da bi bilo to dejanje vaše zadnje.

- 9** Človek bo le redko nesrečen, če se ne zaveda misli drugega; vendar pa je gotovo nesrečen tisti, ki ni pozoren na svoje lastne vzgibe.
- 10** Ne dovolite, da bi nezgode begale, ali pa zunanji predmeti prevzeli vaše misli; ohranite vaš um spokojen in svoboden, pripravljen, da se nauči nekaj dobrega.
- 11** Zato ustrezno nadzirajte vaša dejanja, besede in misli, saj se ne morete v nobenem trenutku odpovedati življenju.
- 12** Zakaj bi umrli? Če bogovi res živijo, potem ne morete trpeti, saj vam oni ne bodo naredili nič hudega.

13 Če pa bogov ni, ali pa jih ne briga za smrtnike - zakaj, potem, svet brez bogov ne bi bil vreden tega, da človek živi v njem?

14 Prisotnost bogov, in njihova skrb za posle ljudi, je onstran razprave.

15 Vedite, da se življenje izteka in da ga imamo dnevno na voljo le majhen del.

16 Ne bodite odvisni od zunanjih podpor, niti ne rotite za vašo spokojnost drugega. Z eno besedo, nikoli ne zamenjajte svojih nog za bergle.

17 Če pogledate človeka, ki se je dobro discipliniral in očistil s pomočjo filozofije, potem v njem ne boste našli ničesar, kar bi bilo nezdravo, lažno ali grdo.

18 Življenje se giblje v zelo ozkih mejah; da, in res je tudi, da ljudje živijo v majhnih kotičkih sveta.

19 Ubogi prehodni smrtniki vedo malo celo o samih sebi, še manj pa o tistih, ki so umrli davno pred njihovim časom.

20 Tako smrt kot porajanje sta skrivnosti narave in odsevata eno drugega; prva le razgradi tiste prvine, ki jih je drugo povezal.

21 Ne mislite, da se boste nehali pritoževati, ker ste ranjeni. Nehajte se pritoževati, pa ne boste ranjeni.

22 Tisto, kar ne naredi človeka slabšega, ne poslabša njegovega življenja; zato ni ranjen, ne navznoter ne navzven.

23 Sedaj je vaša narava določna; toda ne bo dolgo, ko boste izginili v celoti: povrnili se boste v tisti univerzalni razlog, ki vam je podaril vaše bivanje.

24 Zgolj povrnite se k načelom modrosti, pa vas bodo naredili tisti, ki vas imajo sedaj za opico ali divjo zver, za boga.

25 Ne ravnajte tako, kot da bi lahko zavrgli deset tisoč let. Smrt vas čaka za vogalom. Naredite nekaj dobrega že medtem, ko živite, saj je to v vaši moči.

26 Tisti, ki si tako želi, da bi o njem govorili, ko bo mrtev, pozablja, da bodo vsi, ki ga poznajo, kmalu odšli za njim.

27 Če ste tako zelo odvisni od dobre besede drugih ljudi, potem sami sebe ne spoštujete.

28 Vse, kar je dobro, je to samo po sebi; izčrpa se zaradi lastnega značaja, tako da hvala ni njegov del.

29 Ne izgublajte glave; vaši nameni naj ostanejo častni in vaša prepričanja gotova.

30 Tisti, ki opravi nepozabno dejanje, in tisti, ki o njem poroča, sta le kratkotrajni stvari.

31 Prostdušno se predajte rokam Usode in ji dovolite, da vam nameni to, kar se ji zdi primerno.

Helena Petrovna Blavatsky se je rodila 12. avgusta 1831, v Jekaterinoslavu (sedaj Dnjepropetrovsk) v Ukrajini (tedaj delu ruskega imperija), kot hčerka polkovnika Petra Aleksejeviča von Hahna in Helene Andrejevne Fadejev, romanopiske, znane kot "ruska George Sand", ki pa je umrla, ko je bilo Heleni enajst let. Ker je bil njen oče visoki oficir, so jo z

bratom poslali živet k stari materi Heleni Pavlovni Fadejev iz družine Dolgoruki, ki je bila znana botaničarka. Pri sedemnajstih se je poročila s štiridesetletnim Nikiforjem Vasiljevičem Blavatsky, vendar pa se je kmalu po poroki odpravila na dvajsetletna popotovanja, na katerih se je srečala z mističnimi tradicijami sveta. Leta 1873 je prispela v New York, ZDA, in skušala spiritiste zainteresirati za filozofijo v ozadju spiritističnih pojavov. Naslednje leto se je Helena srečala s Henrijem Stilom Olcottom, pravnikom, strokovnjakom za kmetijstvo in novinarjem, ki je poročal o teh pojavih. V letu 1875 sta ustanovila Teozofsko društvo. Leta 1877 je izdala svoje prvo veliko delo *Isis Unveiled* (Odstrza Izida). Po njegovi objavi, sta se z H. S. Olcottom odpravila v Indijo, kjer sta začela izdajati revijo *The Theosophist* (Teozof) in v Adjarju, posestvu pri Madrasu, vzpostavila sedež društva. Leta 1884 jo je med njenim popotovanjem po Evropi poročni par iz osebja v Indiji obtožil prevarantstva. Obtožbe je preiskalo The Society for Psychical Research (SPR) - Društvo za psihološko raziskovanje - in jo obtožilo prevarantstva. Helenino zdravje se je poslabšalo in leta 1885 je zapustila Indijo ter v Evropi nadaljevala s pisanjem. 1887 se je nastanila v Londonu in začela izdajati revijo *Lucifer*, "Prinašalec luči". Leta 1888 je objavila svoje poglavitno delo *The Secret Doctrine* (Tajni Nauk) in ustanovila Ezoterično sekcijo Teozofskega društva ter kmalu zatem izdala še knjigi *The Key to Theosophy* (Ključ k teozfiji) in *The Voice of the Silence* (Glas tišine). Umrla je v Londonu, 8. maja 1891.